

จดหมายถึง คริสเตียนชนชาติฮีบรู

บทที่ 1

สง่าราศีของพระบุตรและ พระราชกิจของพระองค์

1 พระเจ้า ผู้ได้ตรัสในวาระต่าง ๆ และ
ในวิธีอันหลากหลาย ในสมัยก่อนแก่
บรรพบุรุษโดยพวกศาสดาพยากรณ์

2 ในวันสุดท้ายเหล่านี้ได้ตรัสแก่เราทั้ง
หลายโดยพระบุตรของพระองค์ ผู้ซึ่งพระ
องค์ได้ทรงตั้งให้เป็นทายาทผู้รับสรรพสิ่ง
ทั้งปวงเป็นมรดก ซึ่งโดยพระบุตรนั้นพระ
องค์ได้ทรงสร้างกาลจักรวาลด้วย

3 ผู้ทรงเป็นความเจิดจ้าแห่งสง่าราศีของ
พระเจ้า และทรงเป็นพระฉายที่ปรากฏชัด
แห่งตัวตนของพระองค์ และทรงผดุง
สรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสแห่งฤทธิ์อำนาจ
ของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระ
บาปทั้งหลายของพวกเราโดยพระองค์เอง
แล้ว ก็ได้ประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์
ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน

พระบุตรทรงอยู่เหนือพวกทูตสวรรค์

4 โดยทรงถูกทำให้ดีกว่าเหล่าทูตสวรรค์
มากนัก ตามที่พระองค์ทรงได้รับพระนาม
ที่ประเสริฐกว่าเหล่าทูตสวรรค์นั้นเป็น
มรดก

5 เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์
ที่พระองค์ได้ตรัสในเวลาใดว่า ‘ท่านเป็น
บุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดท่าน

แล้ว’ และอีกครั้งว่า ‘เราจะเป็นบิดาของ
เขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา’

6 และอีกครั้ง เมื่อพระองค์ทรงนำพระ
บุตรหัวปีที่ได้บังเกิดนั้นให้เสด็จเข้ามาใน
โลก พระองค์ก็ตรัสว่า ‘และให้บรรดา
พวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการ
ท่าน’

7 และเกี่ยวกับพวกทูตสวรรค์นั้น พระ
องค์ตรัสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงบันดาลพวก
ทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นเหล่าวิญ
ญาณ และทรงบันดาลบรรดาผู้รับใช้ของ
พระองค์ให้เป็นเปลวเพลิง’

8 แต่แก่พระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า
‘พระที่นั่งของพระองค์ โอ พระเจ้าข้า
ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ ธารพระ
กรแห่งความชอบธรรมเป็นธารพระกร
แห่งอาณาจักรของพระองค์’

9 พระองค์ได้ทรงรักความชอบธรรม และ
ได้ทรงเกลียดชังความชั่วช้า เพราะฉะนั้น
พระเจ้าคือ พระเจ้าของพระองค์ ได้ทรง
เจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดี
ยิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์’

10 และ ‘พระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าเจ้า
ข้า ในเริ่มแรกนั้นได้ทรงวางรากฐานของ
แผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์ทั้งหลายเป็น
บรรดาพระราชกิจแห่งพระหัตถ์ของพระ
องค์’

(1) กตว 12:6, 8; ยอล 2:28 (3) สดต 110:1; ยน 1:4; 2 คร 4:4; คส 1:15; ฮีบ 7:27
(4) ฟป 2:9-10 (5) 2 ซมอ 7:14; สดต 2:7 (6) พบญ 32:43 (7) สดต 104:4
(8) สดต 45:6-7 (9) อสย 61:1, 3 (10) สดต 102:25-27

11 สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ และสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นจะเก่าไปเหมือนอย่างเครื่องนุ่งห่ม

12 และเหมือนอย่างเสื้อคลุมพระองค์จะทรงพบสิ่งเหล่านี้ไว้ และสิ่งเหล่านั้นก็จะถูกเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังทรงเป็นเหมือนเดิม และปีเดือนทั้งหลายของพระองค์จะไม่สิ้นสุด'

13 แต่แก่ทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้ตรัสในเวลาใดว่า 'จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้บรรดาศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน'

14 ทูตสวรรค์ทั้งสิ้นนั้นเป็นบรรดาวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่ถูกส่งไปให้ปรนนิบัติคนเหล่านั้นที่จะเป็นทายาททั้งหลายแห่งความรอดมิใช่หรือ

บทที่ 2

จงใส่ใจในความรอดอันยิ่งใหญ่

1 เหตุฉะนั้นพวกเราควรจะเอาใจใส่อย่างเอาจริงเอาจังต่อสิ่งเหล่านั้นซึ่งพวกเราได้ยินแล้ว เกรงว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดพวกเราอาจจะปล่อยสิ่งเหล่านั้นให้หลุดลอยไป

2 ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งถูกกล่าวไว้โดยพวกทูตสวรรค์นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่างได้รับการตอบสนองอันยุติธรรมเป็นรางวัลแล้ว

3 พวกเราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ถ้าพวกเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่เหล่านั้น ซึ่งในตอนแรกได้เริ่มถูกกล่าวถึงโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ถูกยืนยัน

แก่พวกเราโดยคนเหล่านั้นที่ได้ยินพระองค์

4 พระเจ้าทรงเป็นพยานแก่คนเหล่านั้นเช่นกัน ทั้งด้วยบรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และด้วยการอัศจรรย์อันหลากหลาย และบรรดาของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามพระประสงค์ของพระองค์เอง

สิ่งสารพัดอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์ 5 เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงมอบโลกที่จะมานั้น ซึ่งพวกเรากล่าวถึงนั้น ให้อยู่ใต้อำนาจของเหล่าทูตสวรรค์

6 แต่ในที่แห่งหนึ่งมีคนหนึ่งเป็นพยานโดยกล่าวว่า 'มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงสนพระทัยในเขา หรือบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนเขา

7 พระองค์ได้ทรงทำให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว พระองค์ได้ประทานสง่าราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา และได้ทรงตั้งเขาไว้ให้อยู่เหนือบรรดาผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์

8 พระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขาแล้ว' ด้วยว่าในการที่พระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้อำนาจของเขานั้น พระองค์ไม่เหลืออะไรเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ขณะนี้ พวกเรายังไม่เห็นว่าทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

ความทุกข์ทรมานของพระคริสต์

9 แต่พวกเราก็เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งถูกทำให้ต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว เนื่องด้วยความทุกข์ทรมานแห่งการสิ้น

(11) อสย 34:4; ฮีบ 8:13 (12) ฮีบ 13:8 (13) สดต 110:1 (14) สดต 103:20

(2) กตว 15:30; พบญ 33:2 (3) มธ 4:17; มก 16:20 (4) มก 16:20; กจ 2:22; 1 คร 12:4 (5) 2 ปต 3:13

(6) โยบ 7:17; สดต 8:4-6 (8) สดต 8:6; มธ 28:18; 1 คร 15:25 (9) ยน 3:16; กจ 2:33; ฟป 2:7-9; ฮีบ 1:9

พระชนม์ ทรงได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ เพื่อพระองค์ โดยพระคุณของพระเจ้า จะได้ทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน

10 ด้วยว่าการนั้นเหมาะสำหรับพระองค์ เพราะสิ่งสารพัดก็สำหรับพระองค์ และสิ่งสารพัดเป็นอยู่โดยพระองค์ ในการนำบุตรเป็นอันมากมาถึงสง่าราศี เพื่อทำให้ผู้ที่เป็นนายแห่งความรอดของพวกเขา นั้นได้ถึงความสำเร็จโดยทางการทนทุกข์ทั้งหลาย

11 เพราะว่าทั้งพระองค์ผู้ทรงชำระให้บริสุทธิ์ และคนเหล่านั้นผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้น ทั้งสิ้นเหล่านี้ก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุนั้นพระองค์จึงไม่ทรงละอายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่า เป็นพี่น้องกัน

12 โดยตรัสว่า ‘เราจะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา ในท่ามกลางคริสตจักรเราจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์’

13 และอีกครั้งว่า ‘เราจะให้ความไว้วางใจของเราอยู่ในพระองค์’ และอีกครั้งว่า ‘ดูเถิด ตัวเรากับบุตรทั้งหลายซึ่งพระเจ้าประทานแก่เราแล้ว’

พระคริสต์ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์

14 เนื่องด้วยว่าบุตรทั้งหลายเป็นผู้มีส่วนในเนื้อหนังและเลือดอยู่แล้ว พระองค์เองก็ได้ทรงมีส่วนในสิ่งเดียวกันนั้นเช่นกัน เพื่อโดยทางความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้คนที่เคยมีอำนาจแห่งความตาย

นั่นคือพญามาร

15 และทรงช่วยคนเหล่านั้นให้พ้น ผู้ซึ่งโดยความกลัวแห่งความตายจึงเคยอยู่ใต้อำนาจของการเป็นทาสตลอดชั่วชีวิตของตน

16 ด้วยว่าแท้จริงแล้ว พระองค์มิได้ทรงรับสภาพของพวกทูตสวรรค์ แต่พระองค์ได้ทรงรับสภาพแห่งเชื้อสายของอับราฮัม

17 เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนอย่างพี่น้องของพระองค์ในทุกประการ เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาบุโรหิตเปี่ยมด้วยพระเมตตาและความสัตย์ซื่อในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระเจ้า เพื่อกระทำให้เกิดการคืนดีกันเพราะเหตุบาปทั้งหลายของประชาชน

18 ด้วยว่าในการที่พระองค์เองได้ทรงทนทุกข์ยากในการถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถที่จะช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ถูกทดลองได้

บทที่ 3

พระคริสต์ทรงอยู่

เหนือโมเสส

1 เหตุฉะนั้น พี่น้องผู้บริสุทธิ์ บรรดาผู้เข้าส่วนแห่งการทรงเรียกจากสวรรค์นั้น จงพิจารณาอัครทูตและมหาบุโรหิตแห่งการยอมรับของพวกเรานั้นคือ พระเยซูคริสต์

2 ผู้ทรงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้ เหมือนอย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในพรรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้นด้วย

3 เพราะว่ามีมนุษย์องค์นี้ทรงนับว่าสมควร

(10) คส 1:16; สบ 5:8-9 (11) มธ 28:10; กจ 17:26; สบ 10:10 (12) สดต 22:22 (13) สดต 18:2

(14) ยน 1:14; 1 คร 15:54-57; คส 2:15; 2 ทธ 1:10 (15) ลก 1:74 (17) ฟป 2:7; สบ 2:14; 4:15; 5:1-10

(18) สบ 4:15-16 (2) อพย 40:16; กตว 12:7; สบ 3:5 (3) ศคย 6:12-13

ได้รับพระเกียรติมากกว่าโมเสสมากนัก เช่นเดียวกับผู้สร้างบ้านมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น

4 ด้วยว่าบ้านทุกหลังถูกสร้างขึ้นโดยคนหนึ่งคนใด แต่ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า

5 และแท้จริงโมเสสนั้นสัตย์ชื่อในพรรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้น เหมือนอย่างคนรับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านั้น ซึ่งจะถูกล่ามต่อภายหลัง

6 แต่พระคริสตนั้นในฐานะพระบุตรที่ทรงอยู่เหนือครอบครัวของพระองค์ ครอบครัวของพระองค์นั้นคือพวกเรา ถ้าพวกเรายึดความไว้นั้นเชื่อใจและความปีติยินดีแห่งความหวังนั้นไว้นั้นให้มั่นคงจนถึงที่สุด

คำเตือน: การไม่เชื่อทำให้คนอิสราเอลพลาดการเข้าแผ่นดินคานาอัน

7 เหตุฉะนั้น (ตามที่พระวิญญูณบริสุทธิตรัสว่า ‘วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์

8 อย่าทำให้ใจของพวกท่านแข็งกระด้างไปเหมือนอย่างในครั้งกบฏนั้น ในวันแห่งการทดลองในถิ่นทุรกันดาร

9 เมื่อบรรพบุรุษของพวกท่านทดลองเรา พิสูจน์เรา และได้เห็นบรรดากิจการของเราเป็นเวลาสี่สิบปี

10 เพราะเหตุนี้เราจึงเคืองด้วยคนชั่วอายุนั้น และได้กล่าวว่า “พวกเขาหลงผิดในใจของตนเสมอ และพวกเขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา”

11 ดังนั้นเราจึงได้ปฏิญาณในความพิโรธของเราว่า “เขาทั้งหลายจะไม่เข้าไปในการหยุดพักของเรา”)

12 จงเอาใจใส่ ฟัน้องทั้งหลาย เกรงว่ามิผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านที่มีใจชั่วร้ายแห่งการไม่เชื่อ ในการหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

13 แต่จงเตือนสติกันและกันทุกวัน ขณะที่เรียกกันว่า “วันนี้” เกรงว่าจะมีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปโดยการหลอกลวงแห่งบาป

14 เพราะว่าพวกเราถูกทำให้เป็นผู้เข้าส่วนกับพระคริสต์ ถ้าพวกเรายึดตอนต้นแห่งความไว้นั้นเชื่อใจของพวกเราให้มั่นคงจนถึงที่สุด

15 ขณะมีการกล่าวไว้ว่า ‘วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าทำให้ใจของพวกท่านแข็งกระด้างไปเหมือนอย่างในครั้งกบฏนั้น’

16 เพราะบางคน เมื่อพวกเขาได้ยินแล้วก็ได้ยั่วยุ ถึงกระนั้นไม่ใช่ทุกคนที่ออกมาจากประเทศอียิปต์โดยโมเสส

17 และพระองค์ได้ทรงเป็นทุกข์พระทัยกับใครหนอเป็นเวลาสี่สิบปีนั้น ก็กับคนเหล่านั้นที่ได้กระทำบาป ซึ่งซากศพของพวกเขาได้ล้มลงในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ

18 และพระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้แก่ใครหนอว่า เขาทั้งหลายจะไม่เข้าไปในการหยุดพักของพระองค์ มิใช่แก่คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อหรือหรือ

19 ฉะนั้นพวกเราจึงเห็นว่า พวกเขาไม่

(4) อพ 2:10 (5) อพย 14:31; กตว 12:7 (6) มธ 10:22; 1 คร 3:16

(7) สดต 95:7-11; กจ 1:16 (16) กตว 14:2, 11, 30; พบญ 1:35-36, 38

(17) กตว 14:22 (18) กตว 14:30 (19) กตว 14:1-39

สามารถเข้าไปได้เพราะความไม่เชื่อ

บทที่ 4

บัดนี้คนที่เชื่อแล้วเข้าสู่

การหยุดพักของพระเจ้าแล้ว

1 เหตุฉะนั้นให้เราเกรงกลัวเถิด เกรงว่าพระสัญญาที่ได้มอบไว้แก่พวกเรา แล้วเกี่ยวกับการเข้าในการหยุดพักของพระองค์ ผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านอาจดูเหมือนไปไม่ถึงการหยุดพักนั้น

2 เพราะว่าการประเสริฐได้ถูกประกาศแก่พวกเราแล้ว เช่นเดียวกับแก่พวกเขา แต่ถ้อยคำที่ถูกประกาศนั้นไม่ได้เป็นประโยชน์แก่พวกเขา เพราะไม่ได้ถูกรวมเข้ากับความเชื่อในคนเหล่านั้นที่ได้ยินถ้อยคำนั้น

3 เพราะว่าพวกเราที่ได้เชื่อแล้วก็เข้าในการหยุดพักนั้นจริง ๆ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า ‘ตามที่เราได้ปฏิญาณในความพิโรธของเราว่า “ถ้าเขาทั้งหลายจะเข้าไปในการหยุดพักของเรา”’ ถึงแม้ว่าการทำงานเหล่านั้นก็สำเร็จแล้วตั้งแต่ทรงวางรากฐานของโลก

4 เพราะพระองค์ได้ตรัสในที่แห่งหนึ่งถึงวันที่เจ็ดตั้งนี้ว่า ‘และพระเจ้าทรงพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ในวันที่เจ็ด’

5 และในแห่งเดียวกันนั้นตรัสอีกว่า ‘ถ้าเขาทั้งหลายจะเข้าไปในการหยุดพักของเรา’

6 เหตุฉะนั้น โดยเห็นแล้วว่ายังมีบางคนต้องเข้าไปในนั้น และคนเหล่านั้นที่ชาวประเสริฐได้ถูกประกาศแก่พวกเขา ก่อน ก็

ไม่ได้เข้าเพราะความไม่เชื่อ

7 พระองค์ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้อีก โดยกล่าวในคัมภีร์ของดาวิดว่า “วันนี้” หลังจากผ่านไปช้านานแล้ว เหมือนมีกล่าวไว้ว่า ‘วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าทำให้ใจของท่านแข็งกระด้างไป’

8 เพราะว่าถ้าเยชูได้ให้พวกเขาเข้าไปในการหยุดพักนั้นแล้ว พระองค์ก็คงจะไม่ได้ตรัสในภายหลังถึงอีกวันหนึ่ง

9 ฉะนั้นจึงยังมีการหยุดพักสำหรับประชาชนของพระเจ้า

10 ด้วยว่าคนใดที่ได้เข้าไปในการหยุดพักของตนแล้ว เขาก็ได้หยุดจากการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของพระองค์

11 เหตุฉะนั้นให้เราเพียรพยายามที่จะเข้าไปในการหยุดพักนั้น เกรงว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะล้มลงไปตามตัวอย่างแบบเดียวกันแห่งความไม่เชื่อ

12 เพราะพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงฤทธานุภาพ และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ โดยแทงทะลุจนกระทั่งผ่าจิตและวิญญาณ ทั้งข้อกระดูกและไขในกระดูก แยกออกจากกัน และเป็นผู้นิฉัยบรรดาความคิด และความมุ่งหมายแห่งใจ

13 และไม่มีสิ่งเนรมิตสร้างใด ๆ ที่ไม่ได้ปรากฏในสายพระเนตรของพระองค์ แต่สิ่งสารพัดก็เปลือยเปล่าและปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ ผู้ซึ่งพวกเรา

(1) 2 คร 6:1; กท 5:4; ฮีบ 12:15 (3) สดต 95:11; ฮีบ 3:11

(4) ปฐก 2:2; อพย 20:11; 31:17 (7) สดต 95:7-8 (8) ยชว 22:4

(11) 2 ปด 1:10 (12) สดต 147:15; อสย 49:2 (13) 2 พศต 16:9; โยบ 26:6

ต้องเกี่ยวข้อง

**พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิต
ของพวกเรา**

14 เมื่อเห็นแล้วว่าพวกเรามีมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ที่เสด็จไปในฟ้าสวรรค์ทั้งหลายแล้ว พระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้พวกเราเชื่อมั่นในการยอมรับของพวกเรา

15 เพราะว่าพวกเราไม่มีมหาปุโรหิตซึ่งไม่สามารถถูกสัมผัสด้วยความรู้สึกแห่งความเจ็บป่วยทั้งหลายของพวกเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างพวกเราในทุกประการ ถึงกระนั้นก็ยังปราศจากบาป

16 ฉะนั้นขอให้พวกเรามีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อพวกเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเหลือในเวลาแห่งความต้องการ

บทที่ 5

มหาปุโรหิตตามอย่างอาโรนมีข้อจำกัด

1 ด้วยว่ามหาปุโรหิตทุกคนที่เอามาจากท่ามกลางมนุษย์ได้รับการแต่งตั้งไว้สำหรับมนุษย์ในสิ่งทั้งหลายซึ่งเกี่ยวข้องกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้ถวายทั้งบรรดาเครื่องบรรณาการและเครื่องบูชาเพราะเหตุบาปทั้งหลาย

2 ผู้สามารถมีใจกรุณาแก่คนไร้ความรู้และแก่คนทั้งหลายที่หลงทางไป เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย

3 และเพราะเหตุนั้นท่านจึงควรถวายเพื่อคนทั้งปวงฉันใด ก็เพื่อตัวเองด้วยฉันนั้น คือถวายเพื่อบาปทั้งหลาย

4 และไม่มีคนหนึ่งคนใดตั้งตนเองสำหรับ

เกียรตินี้ได้ นอกจากผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างอาโรน

เมลคีเซเดค

เป็นภาพเล็งถึงพระคริสต์

5 เช่นกัน พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงยกย่องพระองค์เองขึ้นเพื่อรับการแต่งตั้งให้เป็นมหาปุโรหิต แต่พระเจ้าผู้ได้ตรัสกับพระองค์ว่า ‘ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดท่านแล้ว’

6 เหมือนพระองค์ตรัสในอีกแห่งหนึ่งด้วยว่า ‘ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค’

7 ผู้ซึ่งในวันเวลาแห่งเนื้อหนังของพระองค์นั้น เมื่อพระองค์ได้ถวายบรรดาคำอธิษฐานและการวิงวอน ด้วยทรงร้องให้อันรุนแรงและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และได้ถูกสถาปนาขึ้นเนื่องจากพระองค์ได้ยำเกรง

8 ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงเรียนรู้ความเชื่อฟังโดยสิ่งเหล่านั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงทนเอา

9 และเมื่อทรงถูกทำให้เพียบพร้อมแล้ว พระองค์ก็ทรงกลายเป็นผู้ให้กำเนิดความรอดนิรันดร์ สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์

10 โดยถูกเรียกจากพระเจ้าให้เป็นมหาปุโรหิตตามอย่างของเมลคีเซเดค

ทารกในพระวณะของพระเจ้า

11 ซึ่งเกี่ยวกับพระองค์นั้นพวกเรามีหลายสิ่งที่จะกล่าว และยากที่จะอธิบาย

(14) ฮีบ 2:17 (15) อสย 53:3; ลก 22:28 (16) อฟ 2:18; ฮีบ 10:19, 22

(1) ฮีบ 2:17; 8:3 (2) ฮีบ 7:28 (3) ลนต 9:7; ฮีบ 7:27 (4) อพย 28:1 (5) สดต 2:7; ยน 8:54

(6) สดต 110:4; ฮีบ 7:17 (7) สดต 22:1 (8) ฟป 2:8 (9) ฮีบ 2:10 (11) มธ 13:15

โดยเห็นว่าพวกท่านหุติงเสียแล้ว

12 เพราะว่าในเวลาที่คุณควรจะเป็นครูได้แล้ว พวกท่านก็ยังต้องการให้คนหนึ่งสอนพวกท่านอีก คือหลักการเบื้องต้นเหล่านั้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า และได้กลายเป็นคนที่ยังต้องการน้ำนม และไม่ใช้อาหารแข็ง

13 เพราะว่าทุกคนที่ยังใช้น้ำนมนั้นก็ยังไม่ชำนาญในพระวจนะแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่

14 แต่อาหารแข็งนั้นเป็นของคนทั้งหลายที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว คือคนเหล่านั้น ผู้ซึ่งได้ฝึกหัดความคิดของพวกเขาโดยการใช้งานเพื่อที่จะสังเกตทั้งความดีและความชั่วร้าย

บทที่ 6

จงละหลักการแห่งหลักคำสอนของ

พระคริสต์และก้าวไปถึงความบริบูรณ์

1 เหตุฉะนั้น โดยละบรรดาหลักการแห่งหลักคำสอนของพระคริสต์ ขอให้พวกเราก้าวหน้าไปถึงความบริบูรณ์ โดยไม่วางรากฐานแห่งการกลับใจเสียใหม่จากการงานต่าง ๆ ที่ตายแล้วอีก และเรื่องความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า

2 เรื่องหลักคำสอนเกี่ยวกับพิธีบัพติศมาต่าง ๆ และเรื่องการวางมือ และเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย และเรื่องการศึกษาเป็นนิตย

3 และพวกเราก็จะกระทำสิ่งนี้ได้ ถ้าพระเจ้าโปรดอนุญาต

4 เพราะว่าสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้รับ

ความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้รสแห่งของประทานจากสวรรค์ และได้ถูกทำให้เป็นผู้มีส่วนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 และได้ชิมพระวจนะอันดีงามของพระเจ้า และฤทธิ์เดชทั้งหลายแห่งโลกที่จะมานั้น

6 ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงไป ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะพาพวกเขากลับมาอีกสู่การกลับใจใหม่ โดยเห็นว่าพวกเขาตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียอีกสำหรับตนแล้ว และทำให้พระองค์ช้ำหน้าอย่างเปิดเผย

7 ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมาบนพื้นแผ่นดินนั้นเนื่อง ๆ และงอกขึ้นมาเป็นต้นผักทั้งหลายซึ่งเหมาะสำหรับคนทั้งหลายที่ได้พรวนดินนั้น ก็ได้รับพระพรจากพระเจ้า

8 แต่พื้นแผ่นดินที่งอกบรรดาหนามใหญ่และหนามย่อยก็ถูกปฏิเสธเสีย และเกือบจะถึงที่สาปแช่งแล้ว ซึ่งปลายทางของมันคือการถูกเผาไฟเสีย

9 แต่พวกที่รัก พวกเราเชื่อมั่นคงว่าพวกท่านจะได้สิ่งทั้งหลายที่ดีกว่านั้น และสิ่งต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับความรอด แม้พวกเรากล่าวอย่างนั้น

10 เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงสรรเสริญที่จะทรงลืมการงานและการทำงานหนักแห่งความรักของพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้แสดงต่อพระนามของพระองค์ ในการที่พวกท่านได้รับใช้พวกวิสุทธิชนนั้นและยังรับใช้อยู่

11 และพวกเราปรารถนาที่จะให้พวกท่าน

(12) 1 คร 3:1-3 (13) อฟ 4:14 (14) อสย 7:15; ฟป 1:9 (1) ฮีบ 5:12; 9:14 (2) ยน 3:25; กจ 8:14 (4) ยน 4:10; กท 3:2, 5 (6) ฮีบ 10:29 (7) สดต 65:10 (8) อสย 5:6 (10) รม 3:4; 15:25; 1 ธส 1:3; ฮีบ 10:32-34 (11) คส 2:2

ทุกคนแสดงความขยันขันแข็งแบบเดียวกันให้ถึงความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่แห่งความหวังนั้นจนถึงที่สุดปลาย

12 เพื่อพวกท่านจะไม่เกียจคร้าน แต่เป็นผู้ดำเนินตามแบบอย่างของคนเหล่านั้น ผู้ซึ่งโดยทางความเชื่อและความอดทน ได้รับพระสัญญาเหล่านั้นเป็นมรดก

พระสัญญาอันมั่นคง

ของพระเจ้า

13 เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้ทรงทำพระสัญญาไว้กับอับราฮัมนั้น เพราะเหตุว่าพระองค์ไม่อาจให้คำปฏิญาณโดยผู้ที่ใหญ่กว่าพระองค์ได้ พระองค์จึงได้ทรงให้คำปฏิญาณไว้โดยพระองค์เอง

14 โดยตรัสว่า ‘แน่นอน ในการอวยพรนั้น เราจะอวยพรเจ้า และในการทวิมากขึ้น เราจะทวีเจ้าให้มากขึ้น’

15 และเช่นนั้นแหละ หลังจากอับราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามพระสัญญานั้น

16 ด้วยว่ามนุษย์ให้คำสาบานโดยผู้ที่ใหญ่กว่าตนเป็นแน่ และคำปฏิญาณเพื่อเป็นการยืนยันก็เป็นการสิ้นสุดแห่งการห่มเถียงกันทุกอย่างแก่พวกเขา

17 ดังนั้นพระเจ้า ซึ่งทรงมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่จะสำแดงให้บรรดาคนที่เป็นทายาทแห่งพระสัญญานั้น ทราบถึงความไม่แปรปรวนแห่งพระดำริของพระองค์ จึงได้ทรงยืนยันสิ่งนั้นโดยให้คำปฏิญาณไว้

18 เพื่อโดยสองสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

ในที่ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะตรัสสา พวกเราจะได้มีการปลอมโยนอย่างจริงจัง ผู้ซึ่งได้หนีมาถึงที่ลี้ภัยนั้น เพื่อจะยึดมั่นในความหวังที่ตั้งไว้ตรงหน้าพวกเรา

19 ซึ่งความหวังนั้น พวกเรายึดไว้เหมือนอย่างสมอของจิตวิญญาณ ทั้งแน่นอนและมั่นคง และซึ่งเข้าไปถึงสิ่งนั้นที่อยู่ภายใน

20 ที่นั่นผู้เบิกทางได้เสด็จเข้าไปเพื่อพวกเราแล้ว คือพระเยซู ผู้ทรงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค

บทที่ 7

เมลคีเซเดคเป็นแบบอย่าง

ของพระคริสต์

1 เพราะเมลคีเซเดคผู้นี้ เป็นกษัตริย์แห่งเมืองซาเล็ม เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้พบอับราฮัมขณะที่กำลังกลับมาจากการฆ่าฟันกษัตริย์ทั้งหลาย และได้อวยพรอับราฮัม

2 อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบจากสิ่งของทั้งปวงแก่ท่านผู้นี้ ตอนแรกท่านผู้นี้แปลว่ากษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วหลังจากนั้นกษัตริย์แห่งเมืองซาเล็มด้วย ซึ่งก็คือ กษัตริย์แห่งสันติสุข

3 โดยปราศจากบิดา โดยปราศจากมารดา โดยปราศจากเชื้อสาย โดยไม่มีการเริ่มต้นแห่งวันทั้งหลาย หรือการสิ้นสุดของชีวิต แต่ถูกทำให้เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า ท่านดำรงตำแหน่งปุโรหิตคนหนึ่งอย่างต่อเนื่อง

(12) ฮีบ 10:36 (13) ปฐก 22:16-17; ลก 1:73 (14) ปฐก 22:16-17 (15) ปฐก 12:4

(16) อพย 22:11 (17) รรม 8:17 (18) กตว 23:19; 1 ซมอ 15:29 (19) ลนต 16:2, 15

(20) ปฐก 14:17-19; สดต 110:4; ยน 14:2; ฮีบ 3:1 (1) ปฐก 14:18-20; ฮีบ 7:6

**พวกปุโรหิตเผ่าเลวี
ได้ถวายสิบชักหนึ่ง
แก่เมลคีเซเดค
โดยทางอับราฮัม**

4 บัดนี้ จงพิจารณาว่า ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ซึ่งแม้แต่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลนั้นยังได้ชักหนึ่งในสิบจากของริบทั้งหลายนั้นมาถวายแก่ท่าน

5 และแท้จริง คนทั้งหลายที่เป็นบรรดาบุตรชายของเลวี ผู้ซึ่งได้รับตำแหน่งปุโรหิตนั้น ก็ยังมีพระบัญชาให้รับบรรดาสิบชักหนึ่งจากประชากรตามพระราชบัญญัติ นั่นคือ จากพวกพี่น้องของตน ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้บังเกิดจากบันเอวของอับราฮัม

6 แต่ท่านผู้นี้ ผู้ซึ่งเชื้อสายของท่านมิได้ถูกนับจากคนเหล่านั้นที่ได้รับบรรดาสิบชักหนึ่งจากอับราฮัม และได้ถวายพรอับราฮัมผู้ที่ได้รับพระสัญญาเหล่านั้น

7 และโดยปราศจากความขัดแย้งทั้งสิ้น ผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่

8 และที่นั่นมนุษย์ที่ต้องตายยังได้รับบรรดาสิบชักหนึ่งนั้น แต่ที่โน้นท่านผู้เดียวได้รับบรรดาสิบชักหนึ่งนั้น ซึ่งมีพยานกล่าวถึงท่านว่าท่านมีชีวิตอยู่

9 และตามที่ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า เลวีก็เช่นกัน ผู้ที่รับบรรดาสิบชักหนึ่งก็ยังสามารถถวายบรรดาสิบชักหนึ่งในอับราฮัม

10 เพราะว่าเลวียังอยู่ในบันเอวของบรรพบุรุษของท่าน ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

**ตำแหน่งปุโรหิตของพระคริสต์
เหนือกว่าตำแหน่งปุโรหิตของอาโรน**

11 เหตุฉะนั้นถ้าความบริบูรณ์มาโดยทางตำแหน่งปุโรหิตตามอย่างเผ่าเลวี (ด้วยว่าโดยทางตำแหน่งนี้ ประชากรได้รับพระราชบัญญัติ) มีความจำเป็นอันใดอีกที่ปุโรหิตอีกคนหนึ่งจะขึ้นมาตามอย่างเมลคีเซเดคเล่า และมีได้เรียกตามอย่างอาโรน

12 เพราะเหตุตำแหน่งปุโรหิตได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ก็จำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติไปด้วย

13 เพราะว่าท่านที่สิ่งเหล่านี้ถูกกล่าวถึงนั้นก็เกี่ยวข้องกับเผ่าอื่น ซึ่งเป็นเผ่าที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่ปรนนิบัติที่แทนบูชาเลย

14 เพราะเป็นที่ชัดเจนว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาได้ทรงเป็นขึ้นมาจากเผ่ายูดาห์ ซึ่งเผ่านั้นโมเสสไม่ได้กล่าวอะไรเลยเรื่องตำแหน่งปุโรหิต

15 และสิ่งนี้ก็ชัดเจนยิ่งขึ้นอีก ด้วยว่าตามอย่างของเมลคีเซเดคจะมีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้น

16 ผู้ซึ่งถูกตั้งขึ้น มิใช่ตามพระราชบัญญัติแห่งบทบัญญัติสำหรับเนื้อหนัง แต่ตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดเลย

17 เพราะพระองค์ทรงเป็นพยานรับรองว่า ‘ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค’

18 ด้วยว่าแท้จริงแล้ว พระบัญญัติที่มีอยู่

(5) กตว 18:21-26; 2 พศด 31:4 (6) ปฐก 14:19-20; รม 4:13 (8) ฮบ 5:6; 6:20; วว 1:18

(11) รม 7:7-14; กท 2:21; ฮบ 7:18; 8:7 (14) ปฐก 49:8-10; กตว 24:17

(17) สดต 110:4; ฮบ 5:6 (18) รม 8:3; กท 3:21

เดิมนั้น ก็ได้ยกเลิกไป เพราะพระบัญญัติ
นั้นขาดฤทธิ์และไร้ประโยชน์

19 เพราะว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ทำ
อะไรให้ถึงความสำเร็จ แต่การนำความ
หวังอันดีกว่าเข้ามาได้ทำให้ถึงความสำเร็จ
โดยความหวังนั้นพวกเราจึงเข้ามาใกล้
พระเจ้า

20 และโดยคำปฏิญาณ พระองค์จึงได้รับ
การแต่งตั้งให้เป็นปุโรหิต

21 (ด้วยว่าบรรดาปุโรหิตเหล่านั้นได้รับการ
แต่งตั้งโดยปราศจากคำปฏิญาณ แต่
พระองค์ผู้นี้ได้รับการแต่งตั้งด้วยคำปฏิ-
ญาณโดยทางพระเจ้าที่ได้ตรัสแก่พระองค์
ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณแล้ว
และจะไม่เปลี่ยนพระทัยว่า “ท่านเป็น
ปุโรหิตเป็นนิตยตามอย่างของเมลคีเซ-
เดค”’)

22 พระเยซูก็ได้ทรงถูกทำให้เป็นผู้รับ
ประกันแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสักเพียง
ใด

ปุโรหิตเผ่าเลวีถึงแก่

ความตายหมด

พระเยซูทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์

23 และแท้จริงคนเหล่านั้นได้รับการ
แต่งตั้งให้เป็นปุโรหิตหลายคน เพราะว่า
พวกเขาไม่สามารถดำรงอยู่ในตำแหน่ง
นั้นเรื่อยไปเพราะเหตุความตาย

24 แต่มนุษย์ผู้นี้ เพราะเหตุที่พระองค์
ดำรงอยู่เป็นนิตย์ จึงมีตำแหน่งปุโรหิตที่
ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

25 ดังนั้น พระองค์จึงทรงสามารถเช่นกัน

ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่เข้ามาถึงพระเจ้าโดย
ทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอดเป็น
นิตย์ โดยเห็นว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่
เป็นนิตย์เพื่อวิงวอนให้คนเหล่านั้น

26 ด้วยว่ามหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่
เหมาะสำหรับพวกเรา ผู้ทรงบริสุทธิ์
ปราศจากอูบาย ไร้มลทิน แยกจากคน
บาปทั้งปวง และประทับอยู่สูงกว่าฟ้า
สวรรค์ทั้งหลาย

27 พระองค์ผู้ไม่ต้องทรงถวายเครื่อง
บูชาทุกวัน ๆ เหมือนอย่างมหาปุโรหิต
เหล่านั้น ผู้ซึ่งถวายสำหรับบรรดาบาปของ
ตัวเองก่อน และจากนั้นก็ถวายสำหรับ
ประชากร เพราะพระองค์ได้ทรงถวาย
เครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว เมื่อพระองค์ได้
ทรงถวายพระองค์เอง

28 ด้วยว่าพระราชบัญญัตินั้นแต่งตั้ง
มนุษย์ที่มีความอ่อนกำลังขึ้นเป็นมหา-
ปุโรหิตหลายคน แต่คำทรงปฏิญาณนั้นซึ่ง
มาภายหลังพระราชบัญญัติ แต่งตั้งพระ
บุตรขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์

บทที่ 8

พิธีต่าง ๆ ซึ่ให้เห็นถึง

ความจริงของพระเจ้า

8 บัดนี้ เรื่องสิ่งทั้งหลายที่พวกเรากล่าว
ถึงแล้วนั้น ข้อสรุปก็คือว่า พวกเรามี
มหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้ได้ประทับเบื้อง
ขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเดชานุภาพในฟ้า
สวรรค์ทั้งหลาย

2 เป็นผู้ปรนนิบัติแห่งสถานบริสุทธิ์ และ
แห่งพลับพลาอันแท้จริง ซึ่งองค์พระผู้

(19) พคด 3:57; กจ 13:39 (21) สดต 110:4; ฮบ 5:6 (22) ฮบ 8:6

(25) รม 8:34; 1 ทธ 2:5 (26) 2 คร 5:21; อฟ 1:20; ฮบ 4:15 (27) ลนต 9:7; 16:6; ฮบ 5:3

(1) อฟ 1:20; คส 3:1; ฮบ 2:17; 3:1; 10:12 (2) ฮบ 9:8, 11-12, 24

เป็นเจ้าของได้ทรงตั้งไว้ และไม่ใช้มนุษย์
3 เพราะว่ามีปุโรหิตทุกคนได้ถูกตั้งขึ้น
เพื่อให้ถวายบรรดาของกำนัลและเครื่อง
บูชา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่มนุษย์ผู้หนึ่งต้อง
มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย

4 เพราะถ้าพระองค์ทรงอยู่บนแผ่นดิน
โลก พระองค์ก็จะไม่ได้ทรงเป็นปุโรหิต
โดยเห็นว่ามีปุโรหิตหลายคนที่ยถวายบรร-
ดาของกำนัลตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว

5 ซึ่งเป็นผู้ที่ปรนนิบัติตามแบบและเงา
แห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือน
โมเสสได้ถูกพระเจ้าทรงเตือนสติ ครั้น
เมื่อท่านพร้อมที่จะสร้างพลับพลาขึ้น
พระองค์ตรัสว่า ‘เพราะ ดูเถิด เจ้าจงทำ
ทุกสิ่งตามแบบอย่างที่ได้สำแดงแก่เจ้าบน
ภูเขาแห่งนี้’

พันธสัญญาใหม่ ก็เข้ามาแทนที่ พันธสัญญาเก่า

6 แต่บัดนี้ พระองค์ได้ทรงรับการปรน-
นิบัติอันยอดเยี่ยมกว่า โดยที่พระองค์ทรง
เป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสัก
เพียงใดด้วย ซึ่งได้ทรงตั้งไว้บนบรรดา
พระสัญญาอันดีกว่า

7 เพราะว่าถ้าพันธสัญญาอันแรกนั้นไม่มี
ข้อผิดพลาดใด ๆ ก็คงไม่ต้องเสาะหาที่
สำหรับพันธสัญญาที่สองนั้น

8 ด้วยว่าโดยทรงพบข้อผิดพลาดกับพวก
เขา พระเจ้าจึงตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลาจะ
มาถึง” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เมื่อ
เราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานแห่ง

อิสราเอล และกับวงศ์วานของยูดาห์

9 ไม่ใช่ตามพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำ
กับบรรพบุรุษของพวกเขา ในวันที่เราจูง
มือของพวกเขาเพื่อนำพวกเขาออกมาจาก
แผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขเหล่านั้นไม่ได้
ดำเนินต่อไปในพันธสัญญาของเรา และ
เราไม่ใส่ใจพวกเขาแล้ว” องค์พระผู้เป็น
เจ้าตรัสดังนี้แหละ

10 “ด้วยว่านี่เป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะ
กระทำกับวงศ์วานแห่งอิสราเอล ภายหลัง
วันเหล่านั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้
แหละ “เราจะบรรจุบรรดาพระราชบัญญัติ
ของเราไว้ในจิตใจของพวกเขา และจะ
จารึกพระราชบัญญัติเหล่านั้นไว้ในใจของพวกเขา
และเราจะเป็นพระเจ้าองค์หนึ่งแก่
พวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรหมู่
หนึ่งแก่เรา

11 และพวกเขาจะไม่สอนเพื่อนบ้านของ
แต่ละคน และพี่น้องของแต่ละคน โดย
กล่าวว่า ‘จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า’
เพราะทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่คนต่ำต้อย
ที่สุดจนถึงคนใหญ่คนโตที่สุด

12 เพราะเราจะเมตตาต่อบรรดาการ
อธรรมของพวกเขา และบรรดาบาปและ
ความชั่วช้าของพวกเขา เราจะไม่จดจำอีก
ต่อไป”

13 ในที่พระองค์ตรัสว่า “พันธสัญญา
ใหม่” พระองค์ก็ทรงทำให้พันธสัญญาอัน
แรกนั้นเก่าไป บัดนี้สิ่งซึ่งเสื่อมลงและ
กำลังเก่าแก่ไปนั้น ก็พร้อมแล้วที่จะหาย
ลับไป

(3) รรม 4:25; กท 2:20; อฟ 5:2 (5) อพย 25:40; คส 2:17; ฮบ 9:23-24

(6) ลก 22:20; 2 คร 3:6, 8; ฮบ 7:22 (7) อพย 3:8; 19:5 (8) ยรม 31:31-34

(10) ยรม 31:33; ศคย 8:8 (11) อสย 54:13 (12) รรม 11:27 (13) 2 คร 5:17

บทที่ 9

พิธีต่าง ๆ ในพันธสัญญาเดิม
เป็นแบบอย่างของพันธสัญญาใหม่

1 แท้จริงพันธสัญญาอันแรกนั้นก็มิมีกฎต่าง ๆ แห่งการปรนนิบัติพระเจ้า และได้มีสถานบริสุทธิ์สำหรับโลกนี้

2 เพราะว่าได้มีพลับพลาหลังหนึ่งถูกสร้างขึ้นแล้ว ห้องแรก ซึ่งในนั้นมีคันประทีป และโต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ซึ่งถูกเรียกว่าสถานบริสุทธิ์

3 และภายในม่านชั้นที่สอง มีพลับพลาซึ่งถูกเรียกว่า สถานบริสุทธิ์ที่สุด

4 ซึ่งมีกระดางไฟทองคำ และมีหีบแห่งพันธสัญญาซึ่งถูกหุ้มทุกด้านด้วยทองคำ ซึ่งในนั้นมีหม้อทองคำที่ใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่แตกหน่อ และมีแผ่นศิลาเหล่านั้นแห่งพันธสัญญา

5 และเหนือหีบนั้นมีรูปเศวตฉัตรแห่งสง่าราศี ทั้งสองคลุมพระที่นั่งกรุณานั้น เรื่องสิ่งเหล่านี้พวกเราจะกล่าวให้ละเอียดตอนนี้อย่างไม่ได้

6 บัดนี้เมื่อสิ่งเหล่านี้ถูกแต่งตั้งไว้อย่างนั้นแล้ว พวกปุโรหิตได้เข้าไปในพลับพลาห้องแรกเสมอ โดยกระทำการปรนนิบัติพระเจ้าให้สำเร็จ

7 แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง โดยมีไข่ปราศจากเลือด ซึ่งท่านถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อบรรดาความผิดพลาดของประชากร

8 พระวิญญูณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงสิ่งนี้

ว่า ทางที่จะเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นยังไม่ได้ปรากฏแจ้ง ขณะเมื่อพลับพลาอันแรกนั้นยังตั้งอยู่

9 ซึ่งเป็นภาพจำลองสำหรับเวลานั้น ในเวลานั้นได้มีการถวายทั้งบรรดาของกำนัลและเครื่องบูชา ที่ไม่สามารถทำให้ผู้ปรนนิบัตินั้นถึงความสำเร็จได้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึก

10 ซึ่งเป็นเพียงเรื่องบรรดาของกินและของดื่ม และพิธีชำระล้างต่าง ๆ และบรรดาพิธีแห่งเนื้อหนัง ที่ได้กำหนดไว้สำหรับพวกเขาจนถึงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงใหม่

การถวายเครื่องบูชาของพระคริสต์
มีฤทธิ์ชำระมนุษย์ทุกคนให้บริสุทธิ์

11 แต่โดยที่พระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งดีต่าง ๆ ที่จะมาถึงโดยทางพลับพลาอันยิ่งใหญ่กว่าและสมบูรณ์ยิ่งกว่า ที่ไม่ได้สร้างด้วยมือมนุษย์ คือที่จะกล่าวว่า มิใช่ของโลกนี้

12 ทั้งมิใช่โดยเลือดของแพะและลูกวัวทั้งหลาย แต่โดยพระโลหิตของพระองค์เอง พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียว โดยทรงได้รับการไถ่ชู้ นิรันดรสำหรับพวกเราแล้ว

13 เพราะถ้าเลือดของวัวตัวผู้และของแพะทั้งหลาย และบรรดาเถาของวัวสาว โดยถูกประพรมลงบนคนที่เปื้อนมลทิน สามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิ์ได้

14 มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระโลหิตของพระคริสต์ ผู้ซึ่งโดยทางพระวิญญูณ

(1) อพย 25:8; สบ 8:2 (3) อพย 26:31 (4) อพย 16:33 (5) อพย 25:17, 20 (6) กตว 18:2 (7) อพย 30:10 (8) ยน 14:6; สบ 10:20 (9) กท 3:21; สบ 7:19 (10) ลนต 11:2; กตว 19:7 (11) อฟ 1:3-11; สบ 10:1 (12) ดนล 9:24; ศคย 3:9 (13) ลนต 16:14; กตว 19:2 (14) ลก 1:74; สบ 6:1

นินทรได้ทรงถวายพระองค์เองโดยปราศจากจุดด่างพร้อยแต่พระเจ้า จะชำระจิตสำนึกของพวกท่านให้พ้นจากบรรดาการกระทำที่ตายแล้ว เพื่อจะได้รับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

15 และเพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงเป็นคณกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อโดยความตาย สำหรับการไถ่การละเมิดทั้งหลายที่อยู่ใต้อำนาจของพันธสัญญาอันแรกนั้น คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับพระสัญญาแห่งมรดกอันนินทร

การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ทำให้ทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์

16 เพราะว่าหนังสือพิณกรรมมีอยู่ที่ไหนก็จำเป็นต้องมีความตายของผู้ทำหนังสือนั้นเท่านั้น

17 ด้วยว่าหนังสือพิณกรรมมีอำนาจหลังจากคนทั้งหลายตายแล้ว มิฉะนั้นหนังสือพิณกรรมนั้นไม่มีอำนาจใด ๆ ขณะเมื่อผู้ทำหนังสือนั้นยังมีชีวิตอยู่

18 เหตุฉะนั้นทั้งพันธสัญญาอันแรกนั้นก็ไม่ได้ทรงตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด

19 เพราะว่าเมื่อโมเสสได้ประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาคนทั้งหลายตามพระราชบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้เอาเลือดของบรรดาลูกวัวและของลูกแพะ พร้อมกับน้ำ และขนแกะสีแดง และต้นหุสบ และได้ประพรมทั้งหนังสือนั้นกับบรรดาคนทั้งปวง

20 โดยกล่าวว่า ‘นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติไว้แก่ท่าน

ทั้งหลาย’

21 ยิ่งกว่านั้นท่านก็ได้ประพรมด้วยเลือดทั้งพลับพลากับภาชนะทุกชนิดแห่งการปรนนิบัตินั้น

22 และตามพระราชบัญญัติ เกือบทุกสิ่งถูกชำระด้วยโลหิต และปราศจากการมีโลหิตไหลออก ก็จะไม่มีการทรงยกบาปเลย

การเสียสละอย่างใหญ่หลวงของพระคริสต์

23 เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นที่บรรดาแบบจำลองแห่งสวรรค์ทั้งหลายต้องถูกชำระด้วยเครื่องบูชาเหล่านี้ แต่สิ่งต่าง ๆ แห่งสวรรค์นั้นเองต้องถูกชำระด้วยเครื่องบูชาอันดีกว่าเครื่องบูชาเหล่านี้

24 เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในบรรดาสถานที่บริสุทธิ์ที่สร้างด้วยมือมนุษย์ ซึ่งเป็นภาพจำลองของสิ่งของที่แท้จริงนั้น แต่ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเองบัดนี้เพื่อจะทรงปรากฏต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา

25 และพระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองบ่อย ๆ เหมือนอย่างมหาปุโรหิตที่เข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ทุกปี ๆ พร้อมด้วยเลือดของผู้อื่น

26 ด้วยว่า พระองค์คงต้องทนทุกข์บ่อย ๆ ตั้งแต่ทรงวางรากฐานของโลกมา แต่ในการสิ้นสุดของโลกนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏเพียงครั้งเดียวเพื่อจะได้กำจัดบาปโดยการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา

27 และตามที่กำหนดไว้สำหรับมนุษย์

(15) รม 3:25; ฮีบ 3:1 (17) กท 3:15 (18) อพย 24:6 (19) อพย 24:5-6; ลนต 14:4

(20) อพย 24:3; มธ 26:28 (21) อพย 29:12, 36 (22) ลนต 17:11

(23) ฮีบ 8:5 (24) รม 8:34; ฮีบ 6:20; 8:2 (25) ฮีบ 9:7 (27) ปฐก 3:19; ปญจ 3:20

แล้วว่า จะต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีพิพากษาฉันใด

28 ดังนั้นพระคริสต์จึงได้ทรงถูกถวายคนหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาบาปทั้งหลายของคนเป็นอันมาก และแก่บรรดาคนที่คอยทำพระองค์นั้น พระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองโดยปราศจากบาปเพื่อนำไปสู่การช่วยให้รอดฉันนั้น

บทที่ 10

พันธสัญญาเดิม

ลึ้มเหลว

1 เพราะพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งมีเพียงเงาของบรรดาสิ่งดีที่จะมา และไม่ใช้ภาพจริงของสิ่งเหล่านั้น ซึ่งด้วยบรรดาเครื่องบูชาเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้ถวายทุกปี ๆ อย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถกระทำบรรดาผู้ที่ถวายนั้นให้สำเร็จได้

2 เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น คงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาเหล่านั้นไปแล้วมิใช่หรือ เพราะว่าบรรดาผู้ที่มีสภานั้นซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว คงจะไม่มีจิตสำนึกเรื่องบาปทั้งหลายอีกต่อไป

3 แต่ในการถวายเครื่องบูชาเหล่านั้นมีการระลึกถึงบาปทั้งหลายอีกทุกปี ๆ

4 เพราะเป็นไปไม่ได้ที่เลือดของบรรดาวัวตัวผู้และของแพะจะเอาบาปทั้งหลายไปเสียได้

5 ดังนั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า ‘เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ได้ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมร่างกายหนึ่ง

ไว้สำหรับข้าพระองค์

6 ในบรรดาเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่พอพระทัย

7 แล้วข้าพระองค์ได้ทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว (ในหนังสือม้วนนั้นได้มีเขียนถึงเรื่องข้าพระองค์) เพื่อจะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โอ พระเจ้าข้า”

8 เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้แล้วว่า “เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาและบรรดาเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงประสงค์ และไม่พอพระทัยในสิ่งเหล่านั้น” ซึ่งได้ถวายตามพระราชบัญญัตินั้น

9 แล้วพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว เพื่อจะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โอ พระเจ้าข้า” พระองค์ทรงเอาอันแรกนั้นออกไปเสีย เพื่อพระองค์จะทรงแต่งตั้งอันที่สองนั้น

10 โดยพระประสงค์นั่นเอง พวกเราจึงได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยทางการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

11 และปุโรหิตทุกคนก็ยืนปรนนิบัติอยู่ทุกวัน ๆ และถวายบรรดาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันบ่อย ๆ ซึ่งไม่สามารถเอาบาปทั้งหลายไปเสียได้

12 แต่มนุษย์ผู้นี้ หลังจากพระองค์ได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงหนเดียวเพื่อบาปทั้งหลายซึ่งใช้ได้เป็นนิรันดร์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

(28) อสย 53:12; มธ 26:28; รม 6:10 (1) ฮีบ 7:19; 8:5 (4) มคา 6:6-7

(5) สดต 40:6-8 (10) ยน 17:19; อฟ 5:26; ฮีบ 2:11; 9:12; 10:14, 29; 13:12

(11) กตว 28:3 (12) สดต 110:1; คส 3:1; ฮีบ 1:3

13 ตั้งแต่นี้ไปทรงคอยอยู่จนกว่าบรรดา ศัตรูของพระองค์จะถูกทำให้เป็นที่รอง พระบาทของพระองค์

14 เพราะว่าโดยการทรงถวายเครื่องบูชา หนึ่งเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วถึงที่สำเร็จ เป็นนิรันดร์

15 เกี่ยวกับสิ่งนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ ทรงเป็นพยานแก่พวกเราด้วย เพราะหลังจากที่พระองค์ได้ตรัสไว้แล้วก่อนหน้านี้ว่า พระเจ้าไม่ทรงจดจำบาปของคนที่เชื่อ

16 “นี่เป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำ กับพวกเขาภายหลังวันเหล่านั้น” องค์ พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ “เราจะ บรรจบบรรดาราชบัญญัติของเราไว้ในใจ ของพวกเขา และจะจารึกราชบัญญัติเหล่านั้นไว้ในจิตใจของพวกเขา

17 และบรรดาบาปและความชั่วช้าของ พวกเขา เราจะไม่จดจำอีกต่อไป”

18 บัดนี้การทรงยกบาปเหล่านั้นอยู่ที่ไหน ก็ไม่มีการถวายเครื่องบูชาได้บาปอีกต่อไป

**พระคริสต์เป็นทาง
ที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า**

19 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เพราะมีใจ กล้าที่จะเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุดโดย พระโลหิตของพระเยซู

20 โดยทางใหม่และมีชีวิต ซึ่งพระองค์ ได้ทรงอุทิศไว้สำหรับพวกเรา โดยผ่าน ทางมานั้น คือที่จะกล่าวว่า เนื้อหนังของ พระองค์

21 และเพราะมีมหาปุโรหิตเหนือครอบครัวของพระเจ้าแล้ว

22 ขอให้พวกเราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ในความเชื่ออันมั่นคงเต็มเปี่ยม โดย ให้ใจของพวกเราถูกประพรมชำระให้พ้น จากจิตสำนึกอันชั่วร้าย และกายของพวกเราถูกล้างชำระด้วยน้ำอันใสบริสุทธิ์

23 ขอให้พวกเรายึดมั่นในการยอมรับ แห่งความเชื่อของพวกเราโดยไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ได้ประทานพระสัญญา นั้นทรงสัตย์ซื่อ)

24 และขอให้พวกเราพิจารณาดูกันและ กัน เพื่อกระตุ้นให้มีความรักและการงาน ที่ดีต่าง ๆ

25 โดยไม่ละทิ้งการร่วมประชุมด้วยกัน ของพวกเรา ตามแบบของบางคน แต่จง เตือนสติซึ่งกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้น ไปอีก เมื่อพวกท่านเห็นวันนั้นใกล้เข้ามา แล้ว

**การปฏิเสธพระคริสต์
และการถวายเครื่องบูชาต่อไป**

26 ด้วยว่าถ้าพวกเราทำบาปอย่างจงใจ หลังจากที่พวกเราได้รับความรู้แห่งความ จริงแล้ว ก็ไม่มีเครื่องบูชาสำหรับบาปทั้งหลายหลงเหลืออยู่อีกต่อไป

27 แต่มีการรอดคอยอย่างหวาดกลัวสำหรับ การพิพากษาและความเดือดดาลอัน ร้อนแรง ซึ่งจะเผาผลาญปฏิบัติเหล่านั้น เสีย

28 คนที่ได้เหยียดหยามพระราชบัญญัติ ของโมเสสนั้น ก็ต้องตายโดยปราศจาก

(13) สดด 110:1; สบ 1:13 (16) ยรม 31:33; สบ 8:10 (19) อฟ 2:18; สบ 4:16
(20) ยน 14:6; สบ 7:24-25 (22) อฟ 3:12; สบ 7:19 (23) 1 คร 1:9; 1 ธส 5:24
(25) กจ 2:42; รม 13:11 (26) กตว 15:30 (27) ศฟย 1:18 (28) พบท 17:2

ความเมตตา โดยพยานสักสองสามคน

29 พวกท่านคิดว่า เขาสมควรจะถูก
ลงโทษมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด ผู้ซึ่งได้
เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้าให้อยู่ใต้
ฝ่าเท้า และได้นับว่าพระโลหิตแห่งพันธ-
สัญญา ซึ่งเขาถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดย
พระโลหิตนั้นว่า เป็นสิ่งไม่บริสุทธิ์ และ
ได้ทำการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณ
แห่งพระคุณ

30 เพราะพวกเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัส
ว่า ‘การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตบ
สนอง องค์พระผู้เป็นเจ้า’ และอีก
ครั้งว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพาก-
ษาประชากรของพระองค์’

31 เป็นสิ่งที่น่าหวาดกลัวที่จะตกอยู่ใน
พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

32 แต่จงระลึกถึงสมัยก่อนนั้น ซึ่งในวัน
เหล่านั้นหลังจากที่พวกท่านได้รับความ
สว่างแล้ว พวกท่านได้อดทนต่อการสู้รบ
อย่างใหญ่หลวงแห่งความยากลำบากทั้ง
หลาย

33 ส่วนหนึ่ง ขณะที่พวกท่านเคยถูกประ-
จานทั้งโดยบรรดาการตำหนิและการยาก
ลำบาก และส่วนหนึ่ง ขณะที่พวกท่านได้
กลายเป็นเพื่อนร่วมทางของคนเหล่านั้นที่
ถูกปฏิบัติเช่นนั้น

34 เพราะว่าพวกท่านได้มีใจกรุณาต่อ
ข้าพเจ้าในเครื่องพันธนาการของข้าพเจ้า
และยอมรับการถูกปล้นชิงเอาทรัพย์สินสิ่ง
ของของท่านทั้งหลายไปด้วยใจปิติยินดี
โดยทราบภายในตัวพวกท่านเองแล้วว่า

พวกท่านมีทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐกว่า
และคงทนกว่านั้นอีกในสวรรค์

35 เหตุฉะนั้นขออย่าละทิ้งความไว้นื้อ
เชื่อใจของพวกท่าน ซึ่งมีค่าตอบแทนยิ่ง
ใหญ่เป็นบำเหน็จ

36 ด้วยว่าพวกท่านต้องการความอดทน
เพื่อว่าหลังจากพวกท่านได้กระทำตาม
พระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว พวกท่านก็
จะได้รับตามพระสัญญานั้น

37 ‘เพราะว่าอีกไม่นาน และพระองค์ผู้
จะเสด็จมาก็จะเสด็จมา และจะไม่ทรงชัก
ช้า

38 บัดนี้ คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่
โดยความเชื่อ แต่ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดกลับถอย
หลัง จิตใจของเราจะไม่มีความปิติยินดีใน
คนนั้นเลย’

39 แต่พวกเราไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่
กลับถอยหลังไปสู่ความพินาศ แต่อยู่ฝ่าย
คนเหล่านั้นที่เชื่อไปสู่การช่วยจิตวิญญาณ
ให้รอด

บทที่ 11

ความเชื่อได้แสดงออก

โดยบรรดาวีรบุรุษแห่งความเชื่อ

1 บัดนี้ความเชื่อคือแก่นแท้ของสิ่งต่าง ๆ
ที่ถูกหวังไว้ คือพยานหลักฐานของสิ่ง
ต่าง ๆ ที่มองไม่เห็น

2 เพราะว่าโดยสิ่งนี้ บรรดาผู้อาวุโสก็ได้
รับคำพยานที่ดี

3 โดยความเชื่อ พวกเราเข้าใจว่า กัลป-
จักรวาลได้ถูกสร้างโดยพระดำรัสของพระ
เจ้า ดังนั้นสิ่งทั้งหลายที่มองเห็นได้ จึง

(29) มธ 12:31; 1 คร 11:29; ฮีบ 2:3 (30) พบญ 32:35 (31) ลก 12:5 (32) กท 3:4

(33) 1 คร 4:9; ฟป 1:7 (34) มธ 5:12; 2 ทธ 1:16 (35) มธ 5:12 (36) ลก 21:19

(37) ฮีบ 2:3-4; ลก 18:8 (38) รม 1:17 (39) กจ 16:31; 2 ปต 2:20 (1) รม 8:24 (3) สดต 33:6

มิได้ถูกสร้างจากสิ่งทั้งหลายที่ปรากฏให้เห็น

อาเบล

4 โดยความเชื่อ อาเบลได้ถวายเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาของคาอิน แต่พระเจ้า โดยเครื่องบูชานั้นท่านจึงได้รับคำพยากรณ์ว่าท่านชอบธรรม พระเจ้าทรงเป็นพยานรับรองบรรดาของถวายของท่าน และโดยความเชื่อนั้น แม้ว่าท่านได้ตายแล้วท่านก็ยังพูดอยู่

เอโนค

5 โดยความเชื่อ เอโนคได้ถูกรับขึ้นไป เพื่อท่านจะไม่ประสบความตาย แล้วหาไม่พบ เพราะพระเจ้าได้ทรงรับท่านขึ้นไปแล้ว ด้วยว่าก่อนที่ท่านถูกรับขึ้นไปนั้น ท่านมีพยานนี้ว่า ท่านเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

6 แต่โดยปราศจากความเชื่อ เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นที่พอพระทัยพระองค์ เพราะว่าผู้ที่มาหาพระเจ้านั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์อย่างขยันขันแข็ง

โนอาห์

7 โดยความเชื่อ โนอาห์ ซึ่งได้รับคำเตือนจากพระเจ้าถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ยังไม่ปรากฏด้วยความเกรงกลัว จึงได้จัดแจงต่อเรือเพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด โดยความเชื่อนี้ท่านจึงได้ปรับโทษโลก และได้กลายเป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งเป็นโดยความเชื่อ

อับราฮัมและซาราห์

8 โดยความเชื่อ อับราฮัม เมื่อท่านถูกเรียกให้ออกเดินทางไปยังสถานที่ซึ่งภายหลังท่านจะรับเป็นมรดก ได้เชื่อฟัง และท่านได้เดินทางออกไป โดยไม่ทราบว่าจะไปอยู่ที่ไหน

9 โดยความเชื่อ ท่านได้พำนักในแผ่นดินแห่งพระสัญญา นั้น เหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น โดยอาศัยอยู่ในเต็นท์ทั้งหลายกับอิชอัคและยาโคบ ผู้เป็นทายาทด้วยกันกับท่านแห่งพระสัญญาอันเดียวกันนั้น

10 เพราะที่ท่านได้คอยท่านครหนึ่งซึ่งมีรากฐานทั้งหลาย ซึ่งผู้ทรงสร้างและนายช่างของนครนั้นคือพระเจ้า

11 โดยความเชื่อ ซาราห์เองเช่นกันจึงได้รับพลังเพื่อจะตั้งครรภ์ และได้คลอดบุตร เมื่อนางมีอายุเกินแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงสัญญานั้นทรงเป็นผู้สัตย์ชื่อ

12 เหตุฉะนั้น ได้บังเกิดจากชายคนเดียว และชายคนนั้นก็เท่ากับว่าตายแล้ว คือคนเป็นอันมากดูจบบรรดาดวงดาวแห่งท้องฟ้า และดัจเม็ดทรายซึ่งอยู่ริมทะเลอันที่ไม่อาจนับได้

13 คนเหล่านี้ทั้งสิ้นได้ตายไปในความเชื่อ ยังไม่ได้รับตามพระสัญญาทั้งหลายนั้น แต่ได้แลเห็นพระสัญญาเหล่านั้นแต่ไกล และมั่นใจในพระสัญญาเหล่านั้น และยึดมั่นพระสัญญาเหล่านั้นไว้ และได้ยอมรับว่าพวกเขาเป็นพวกคนต่างชาติ และผู้สัตย์จรอยู่บนแผ่นดินโลก

(4) ปฐก 4:3-5; ฮีบ 12:24 (5) ปฐก 5:21-24 (7) ปฐก 6:13-22; รม 3:22; 1 ปด 3:20

(8) ปฐก 12:1-4 (9) ปฐก 12:8; ฮีบ 6:17 (10) ฮีบ 12:22; 13:14

(11) ปฐก 17:19; 21:1-2; ลก 1:36; ฮีบ 10:23 (12) ปฐก 15:5; รม 4:19 (13) ปฐก 12:7

14 เพราะบรรดาคนที่กล่าวอย่างนี้ก็ประกาศอย่างชัดเจนว่า พวกเขาแสวงหาประเทศแห่งหนึ่ง

15 และแท้จริง ถ้าพวกเขาคิดถึงประเทศนั้นที่พวกเขาจากมา พวกเขาก็คงจะมีโอกาสกลับไปแล้วได้

16 แต่บัดนี้ พวกเขาปรารถนาประเทศหนึ่งทีประเสริฐกว่า นั่นคือ ที่เป็นแบบสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงมิได้ทรงละอายที่จะถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าของพวกเขา เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมนครแห่งหนึ่งไว้สำหรับพวกเขาแล้ว

17 โดยความเชื่อ อับราฮัม เมื่อท่านถูกลองใจ ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา และท่านผู้ได้รับพระสัญญาเหล่านั้นก็ได้ถวายบุตรชายคนเดียวของตนที่ได้ให้กำเนิดมา

18 ซึ่งมีกล่าวไว้เกี่ยวกับเขาว่า *‘เชื่อสายของเจ้าจะถูกเรียกในอิสอัค’*

19 โดยนับว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถที่จะให้อิสอัคเป็นขึ้นมาได้ แม้กระทั่งจากความตาย ซึ่งจากความตายนั้นท่านได้รับอิสอัคกลับคืนมาอีกในภาพจำลอง

อิสอัคและยาโคบ

20 โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวยพรยาโคบ และเอซาว เกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายที่จะมา

21 โดยความเชื่อ ยาโคบ เมื่อท่านกำลังจะถึงแก่ความตาย ได้อวยพรบุตรชายทั้งสองของโยเซฟ *และได้นมัสการ โดยค้ำอยู่บนหัวไม้เท้าของท่าน*

โยเซฟ

22 โดยความเชื่อ โยเซฟ เมื่อท่านถึงแก่

ความตาย ได้กล่าวถึงการออกเดินทางของลูกหลานของอิสราเอล และได้ให้คำบัญชาเรื่องกระดูกทั้งหลายของท่าน

โมเสสและบิธามารดาของท่าน

23 โดยความเชื่อ โมเสส เมื่อท่านบังเกิดมาแล้ว ได้ถูกซ่อนไว้ถึงสามเดือนโดยบิธามารดาของท่าน เพราะพวกเขาเห็นว่าท่านเป็นเด็กธูปราม และพวกเขาไม่กลัวคำบัญชาของกษัตริย์นั้น

24 โดยความเชื่อ โมเสส ครั้นท่านโตขึ้นแล้ว ปฏิเสธที่จะถูกเรียกว่าเป็นบุตรชายของธิดากษัตริย์ฟาโรห์

25 โดยเลือกที่จะทนความทุกข์ลำบากกับประชากรของพระเจ้า แทนที่จะสุขสำราญกับความเพลิดเพลินต่าง ๆ แห่งบาปเพียงชั่วครา

26 โดยถือว่าความอภัยของพระคริสต์เป็นความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่กว่าบรรดาคลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านมุ่งจดจ่ออยู่ที่การได้รับบำเหน็จนั้นเป็นค่าตอบแทน

27 โดยความเชื่อ ท่านได้ละทิ้งประเทศอียิปต์ โดยไม่เกรงกลัวความกริ้วของกษัตริย์ เพราะท่านยอมทนอยู่ เหมือนอย่างได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา

28 โดยความเชื่อ ท่านได้ถือเทศกาลปัสกา และการประพรมเลือด เกรงว่าพระองค์ผู้ทรงประหารบุตรหัวปีจะมาแต่ต่อพวกเขา

29 โดยความเชื่อ พวกเขาได้ผ่านเข้าไป

(14) ฮีบ 13:14 (15) ปฐก 11:31 (16) ปฐก 26:24 (17) ปฐก 22:1 (18) ปฐก 21:12 (19) รม 4:17
(20) ปฐก 27:26 (21) ปฐก 48:1 (22) ปฐก 50:24; อพย 13:19 (23) อพย 1:16 (24) อพย 2:11-15
(26) รม 8:18 (27) อพย 10:28 (28) อพย 12:21 (29) อพย 14:22-29

ในทะเลแดงเหมือนกับว่าเป็นดินแห้ง ซึ่ง
เมื่อคนอียิปต์ได้พยายามทำ ก็จมน้ำตาย

ชาวอิสราเอลที่นครเฮรีโค

ราหับหญิงโสเภณี

30 โดยความเชื่อ กำแพงแห่งนครเฮรีโค
ได้พังลง หลังจากกำแพงเหล่านั้นถูกล้อม
รอบเป็นเวลาเจ็ดวันแล้ว

31 โดยความเชื่อ ราหับหญิงโสเภณีจึงไม่
ได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ไม่ได้
เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับพวกคนสอดแนม
นั้นไว้อย่างสันติ

ตัวอย่างอื่น ๆ

แห่งความเชื่อของพวกมหาบุรุษ

32 และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า
เพราะมีเวลาไม่พอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน
บาราค แชมสัน และเยฟธาห์ ดาวิดด้วย
และซามูเอล และศาสตาศาพยากรณ์ทั้ง
หลาย

33 ผู้ซึ่งโดยความเชื่อ ได้ปราบอาณาจักร
ต่าง ๆ ลง ได้กระทำความชอบธรรม ได้
รับพระสัญญาทั้งหลาย ได้ปิดปากของ
เหล่าสิงโต

34 ได้ดับความรุนแรงแห่งไฟ ได้พ้นจาก
คมดาบ จากสภาพอ่อนแอก็ถูกทำให้เข้ม
แข็ง บังเกิดใจกล้าหาญในการต่อสู้ ได้ทำ
ให้บรรดากองทัพของคนต่างชาติแผ่นหนี
ไป

35 พวกผู้หญิงก็ได้รับคนตายของพวก
นางให้กลับฟื้นคืนชีวิตอีก และคนอื่น ๆ
ก็ถูกทรมาณ โดยไม่ยอมรับการช่วยให้
พ้น เพื่อพวกเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมา

จากความตายอันดีกว่า

36 และคนอื่น ๆ ได้ถูกทดลองโดยคำ
เยาะเย้ยอันโหดร้ายและการถูกโบยตี ไซ้
แล้ว ยิ่งกว่านั้นโดยเครื่องพันธนาการ
ต่าง ๆ และการถูกจำคุก

37 พวกเขาถูกหินขว้าง พวกเขาถูกเสียด
เป็นท่อน ๆ ถูกทดลอง ถูกฆ่าด้วยดาบ
พวกเขาพเนจรไปทั่วโดยนุ่งห่มหนังแกะ
และหนังแพะ โดยเป็นคนแร้นแค้น ได้รับความ
ทุกข์ยากและถูกทรมาณ

38 (ผู้ซึ่งโลกนี้ไม่สมควรเลย) พวกเขา
พเนจรไปในบรรดาถิ่นทุรกันดารและใน
ภูเขาทั้งหลาย และในถ้ำและโพรงต่าง ๆ
แห่งแผ่นดินโลก

39 และคนเหล่านี้ทุกคน ซึ่งได้รับชื่อ
เสียงดีโดยทางความเชื่อ ก็ยังไม่ได้รับตาม
พระสัญญานั้น

40 พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสิ่งที่ดีกว่าไว้
สำหรับพวกเรา เพื่อว่าโดยปราศจากพวก
เรา พวกเขาจะไม่ถูกทำให้สมบูรณ์พร้อม

บทที่ 12

จงวิ่งแข่งด้วยความเพียร

1 เหตุฉะนั้น เมื่อเห็นว่าพวกเราถูก
ล้อมรอบเช่นกันด้วยก้อนเมฆใหญ่ยิ่งแห่ง
เหล่าพยาน ให้พวกเราวางเครื่องถ่วงทุก
อย่าง และบาปนั้นซึ่งรุมเร้าพวกเราอย่าง
ง่ายตายจริง ๆ และให้พวกเราวิ่งด้วยความ
อดทนในการแข่งขันที่ตั้งไว้ต่อหน้า
พวกเรา

2 โดยจับจ้องที่พระเยซู ผู้ให้กำเนิดความ
เชื่อของพวกเราและผู้ทรงทำให้ความเชื่อ

(30) ยชว 6:20 (31) ยชว 2:1 (32) วนล 4:6; 1 ซมอ 7:9 (33) วนล 14:6 (34) ดนล 3:23
(35) 1 พกษ 17:22 (36) ปฐก 39:20 (37) 1 พกษ 19:13; 2 พกษ 1:8 (38) 1 พกษ 18:4
(39) สบ 11:2, 13 (40) สบ 5:9 (1) รม 12:12 (2) สดต 110:1; ลก 24:26

ของเราสำเร็จ ผู้ซึ่งเพราะเห็นแก่ความปีติยินดีที่ทรงตั้งไว้ต่อพระพักตร์พระองค์นั้น ได้ทรงทนเอากางเขน โดยทรงเหยียดหยามความละอายนั้น และประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว

การติสอนจากพระเจ้า

3 ด้วยว่าพวกท่านจงพิจารณาถึงพระองค์ ผู้ได้ทรงทนเอากางเขนได้แรงแย่งอย่างนี้ ของบรรดาคนบาปต่อพระองค์ เกรงว่าพวกท่านจะเหนื่อยล้าและอ่อนกำลังในจิตใจของพวกท่าน

4 พวกท่านยังไม่ได้ต่อต้านจนถึงโลหิตตก โดยต่อสู้กับบาป

5 และพวกท่านได้ลืมคำเตือนสตินั้นเสีย ซึ่งกล่าวแก่พวกท่านเหมือนอย่างเป็นบุตรทั้งหลายว่า ‘บุตรชายของเราเอ๋ย เจ้าอย่าเหยียดหยามการติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรืออ่อนกำลังใจเมื่อเจ้าถูกพระองค์ว่ากล่าวนั้น

6 ด้วยว่าผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก พระองค์ก็ทรงติสอน และทรงเมี้ยนตีบุตรทุกคนที่พระองค์ทรงรับไว้’

7 ถ้าพวกท่านทนเอากางเขน พระเจ้าก็ทรงปฏิบัติกับพวกท่านเหมือนอย่างกับบุตรทั้งหลาย ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ติสอนเขาบ้าง

8 แต่ถ้าพวกท่านอยู่โดยปราศจากการติสอน ซึ่งคนทั้งปวงเป็นผู้เข้าส่วน พวกท่านก็เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ และไม่ใช้บุตรทั้งหลาย

9 นอกจากนี้ พวกเราต้องมีบิดาตามเนื้อ

หนังของพวกเราที่ได้ติสอนพวกเรา และพวกเราจึงได้เคารพนับถือบิดาเหล่านั้น ยิ่งกว่านั้นพวกเราควรจะอยู่ใต้อำนาจของพระบิดาแห่งจิตวิญญาณทั้งหลาย และมีชีวิตอยู่มิใช่หรือ

10 เพราะแท้จริงบิดาเหล่านั้นได้ติสอนพวกเราเพียงน้อยวัน ตามความเห็นดีเห็นชอบของพวกเขา แต่พระองค์ได้กระทำเพื่อประโยชน์ของพวกเรา เพื่อพวกเราจะได้เป็นผู้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์

11 บัดนี้ ไม่มีการติสอนใด ๆ ในปัจจุบัน ที่ดูเหมือนว่าชื่นใจเลย แต่เศร้าใจ แต่อย่างไรก็ตาม ต่อมาภายหลังการติสอนนั้นก็ทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแห่งความชอบธรรมแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น

12 เพราะเหตุฉะนั้น จงยกมือที่ห้อยลงมา และหัวเข่าที่อ่อนกำลัง

13 และจงกระทำบรรดาทางให้ตรงสำหรับเท้าของพวกท่าน เกรงว่าสิ่งใดซึ่งกะเผลกจะถูกหันออกไปนอกทางนั้น แต่จงให้สิ่งนั้นได้รับการรักษาให้หายดีกว่า

14 จงติดตามความสงบสุขกับคนทั้งปวง และความบริสุทธิ์ ซึ่งโดยปราศจากสิ่งเหล่านี้ไม่มีมนุษย์คนใดจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

15 จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีคนหนึ่งคนใดขาดจากพระคุณของพระเจ้า เกรงว่าจะมีรากแห่งความขมขื่นแซมขึ้นมาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่พวกท่าน และเป็น

(3) มธ 10:24 (4) 1 คร 10:13 (5) โยบ 5:17; สภข 3:11 (6) สดต 94:12

(7) พบญ 8:5 (8) 1 ปต 5:9 (9) โยบ 12:10 (10) สดต 11:44 (11) อสย 32:17; 2 ทธ 4:8

(12) อสย 35:3 (14) สดต 34:14; มธ 5:8 (15) พบญ 29:18; 2 คร 6:1

เหตุให้คนเป็นอันมากมลทินไป

คำเตือนถึงผู้ที่ปฏิเสธพระคริสต์

16 เกรงว่าจะมีคนล่องประเวณีคนใด หรือคนหมิ่นประมาทเหมือนอย่างเอซาอู ผู้ได้ขายสิทธิ์ บุตรหัวปีของตนนั้นเสีย เพราะเห็นแก่อาหารคำเดียว

17 เพราะพวกท่านทราบอยู่แล้วว่า ภาย หลังเมื่อเขาอยากที่จะได้รับคำอวยพรนั้น เป็นมรดก เขาก็ได้ถูกปฏิเสธเสีย เพราะ เขาแสวงหาสถานที่แห่งการกลับใจเสีย ใหม่ไม่พบ ถึงแม้ว่าเขาแสวงหามันอย่าง กระวนกระวายด้วยน้ำตาไหล

การชุมนุมใหญ่ ของผู้ที่รอดทั้งหมด

18 เพราะว่าพวกท่านไม่ได้มาถึงภูเขาที่ จะถูกต้องได้ และที่ได้ใหม่ไฟแล้ว และถึง ที่ดำมืด และถึงที่มีดมืด และถึงที่พายุ ใหญ่

19 และถึงเสียงแตร และถึงพระสุรเสียง ตรัสแห่งพระดำรัสทั้งหลาย ซึ่งพระสุร- เสียงนั้นคนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วได้อ้อน วอนขอไม่ให้พระดำรัสนั้นถูกกล่าวแก่ พวกเขากอีก

20 (เพราะว่าพวกเขาทนต่อสิ่งซึ่งทรง บัญญัติไว้นั้นไม่ได้ว่า “และถ้าแม่แต่สัตว์ และต้องภูเขานั้น มันก็จะต้องถูกหินขว้าง ให้ตาย หรือแทงทะลุด้วยแหลนให้ตาย”

21 และสิ่งที่เห็นนั้นน่ากลัวจริง ๆ จน โมเสสได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้ากลัวและตัวสั่น ยิ่งนัก”)

22 แต่พวกท่านได้มาถึงภูเขาศิโยน และ

มาถึงนครของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึง ที่ชุมนุมของทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะ นับได้

23 และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสต- จักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจาริกไว้ใน สวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพาก ษาคนทั้งปวง และมาถึงเหล่าจิตวิญญาณ ของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสม- บรณ์แล้ว

24 และมาถึงพระเยซูผู้เป็นศูนย์กลางแห่ง พันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตแห่ง การประพรมที่พูดสิ่งต่าง ๆ ที่ดีกว่าโลหิต ของอาเบล

อย่าเพิกเฉยต่อการทรงเรียก

ของพระเจ้าจากสวรรค์

25 จงระวังให้ดีว่า พวกท่านไม่ปฏิเสธ พระองค์ผู้ตรัสนั้น เพราะว่าถ้าคนเหล่านั้น ไม่ได้พันโทษ คือผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ ผู้ตรัสบนแผ่นดินโลก ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พวกเราจะไม่พันโทษ ถ้าพวกเราเมินหน้า จากพระองค์ผู้ตรัสจากสวรรค์

26 พระสุรเสียงของพระองค์ครวญนั้นได้ บันดาลให้แผ่นดินสิ้นสะเทือน แต่บัดนี้ พระองค์ได้ตรัสพระสัญญาไว้ว่า “อีกครั้ง หนึ่งเราจะกระทำให้ไม่เพียงแผ่นดินโลก สิ้นสะเทือนเท่านั้น แต่สวรรค์ด้วย”

27 และพระดำรัสที่ว่า ‘อีกครั้งหนึ่ง’ นั้น ก็บอกเป็นนัยว่า สิ่งทั้งหลายที่ถูกทำ ให้สิ้นสะเทือนนั้นจะถูกนำออกไปเสีย เหมือนกับสิ่งทั้งหลายที่ทรงสร้างขึ้นมา

(16) ปฐก 25:33; 1 คร 6:13 (17) ปฐก 27:30-40 (18) อพย 19:12; พบญ 4:11

(19) อพย 20:18-26; พบญ 5:25 (23) ปฐก 18:25; สดต 50:6

(24) ปฐก 4:10; อพย 24:8; 1 ทธ 2:5 (25) ฮีบ 2:2-3 (26) สกก 2:6 (27) อสย 34:4

เพื่อให้สิ่งเหล่านั้นที่ไม่สามารถถูกทำให้
สิ้นสะเทือนได้คงเหลืออยู่

28 เหตุฉะนั้น ครั้นพวกเราได้รับอาณัติ
จักรซึ่งไม่สามารถหวั่นไหวได้แล้ว ก็ให้
พวกเราได้รับพระคุณ เพื่อโดยพระคุณนั้น
พวกเราจะได้รับใช้พระเจ้าตามชอบพระ
ทัย ด้วยความเคารพยำเกรงและความ
เกรงกลัวในทางของพระเจ้า

29 เพราะว่าพระเจ้าของพวกเรานั้นทรง
เป็นเพลิงที่เผาผลาญ

บทที่ 13

คำสั่งฉันพี่น้อง

1 จงให้ความรักฉันพี่น้องมีอยู่ต่อไป

2 อย่าลืมที่จะต้อนรับบรรดาคนแปลก
หน้า เพราะว่าโดยการกระทำนั้น บางคนก็
ได้ต้อนรับพวกทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว

3 จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่อยู่ในเครื่อง
พันธนาการ เหมือนกับว่าได้อยู่ในเครื่อง
พันธนาการพร้อมกับพวกเขา และคนทั้ง
หลายที่ทนความทุกข์ยาก เหมือนกับว่า
พวกท่านเองก็เช่นกันในร่างกาย

4 การสมรสเป็นที่นับถือในทุกสิ่ง และ
ที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่บรรดาคน
ล่วงประเวณีและคนเล่นชู้นั้น พระเจ้าจะ
ทรงพิพากษา

5 จงให้ความประพฤติของพวกท่าน
ปราศจากความโลภ และจงพอใจกับสิ่งทั้ง
หลายที่พวกท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์
ได้ตรัสไว้แล้วว่า “เราจะไม่ละท่านหรือ
ทอดทิ้งท่านเลย”

6 เพื่อว่าพวกเราจะกล่าวอย่างกล้าหาญว่า

‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของ
ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่กลัวว่ามนุษย์จะ
ทำอะไรแก่ข้าพเจ้า’

7 จงระลึกถึงคนเหล่านั้นซึ่งปกครอง
เหนือพวกท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาทะ
ของพระเจ้าแก่พวกท่าน จงตามอย่าง
ความเชื่อของพวกเขา โดยพิจารณาปลาย
ทางแห่งความประพฤติของพวกเขา

8 พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมวานนี้
และวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์

9 อัยยอมนูกชักนำไปมาด้วยหลักคำ
สอนต่าง ๆ และแปลก ๆ เพราะว่าเป็นสิ่ง
ดีที่จะทำให้ใจตั้งมั่นคงด้วยพระคุณ ไม่ใช่
ด้วยอาหารทั้งหลาย ซึ่งไม่เป็นประโยชน์
แก่คนเหล่านั้นที่สาละวนอยู่กับสิ่งเหล่านั้น

การยอมรับการเหยียดหยาม เพื่อพระคริสต์

10 พวกเรามีแทนบูซาแทนหนึ่ง ซึ่งคน
ทั้งหลายที่ปรนนิบัติในพลับพลาอันไม่มี
สิทธิ์ที่จะรับประทานของจากแท่นนั้นได้

11 เพราะบรรดาร่างกายของสัตว์เหล่านั้น
ซึ่งเลือดของพวกมันถูกนำเข้าไปในสถาน
บริสุทธิ์โดยมหาปุโรหิตเพื่อชำระบาป ก็
ถูกเผาเสียนอกค่าย

12 เหตุฉะนั้น พระเยซูเช่นกัน เพื่อพระ
องค์จะทรงชำระประชากรให้บริสุทธิ์ด้วย
พระโลหิตของพระองค์เอง ก็ได้ทรงทน
ทุกข์ภายนอกประตูเมือง

13 เหตุฉะนั้น จงให้พวกเราออกไปหา
พระองค์ภายนอกค่ายนั้น โดยแบกรับคำ

(28) ฮีบ 13:15, 21 (29) อพย 24:17 (1) รรม 12:10 (2) ปฐก 18:1-22 (3) มธ 25:36; ฮีบ 10:34

(4) สภษ 5:18-19; 1 คร 6:9 (5) ปฐก 28:15; พบญ 31:6, 8; ยชว 1:5 (6) สดต 27:1; 118:6

(8) ยน 8:58; 2 คร 1:19; ฮีบ 1:12 (13) 1 ปด 4:14

คำทูลเหยียดหยามที่พระองค์ได้รับ

14 เพราะว่าที่นี่พวกเราไม่มีนครใด ๆ ที่คงทนถาวร แต่พวกเราแสวงหานครแห่งหนึ่งที่จะมา

หน้าที่ต่าง ๆ ของพวกคริสเตียน

15 เหตุฉะนั้น โดยทางพระองค์นั้น ให้พวกเราถวายเครื่องบูชาแห่งคำสรรเสริญ แต่พระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ ผลแห่งริมฝีปากของพวกเราที่ถวายคำขอบพระคุณแด่พระนามของพระองค์

16 แต่ที่จะกระทำการดีและที่จะแบ่งปันกัน อย่าลืมหเสีย เพราะด้วยบรรดาเครื่องบูชาเช่นนี้ พระเจ้าพอพระทัย

17 จงเชื่อฟังคนเหล่านั้นที่ปกครองเหนือพวกท่าน และพวกท่านจงยอมอยู่ใต้บังคับ ด้วยว่าคนเหล่านั้นคอยระวังดูจิตวิญญาณของพวกท่าน เหมือนกับว่าพวกเขาจะต้องรายงาน เพื่อพวกเขาจะให้รายงานนั้นด้วยความปิติยินดี และไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะสิ่งนั้นไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่พวกท่าน

คำอ้อลา

18 จงอธิษฐานเผื่อพวกเรา เพราะพวกเราวางใจว่าพวกเรามีจิตสำนึกอันดี ในสิ่งสารพัดเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์

19 แต่ข้าพเจ้าวิงวอนพวกท่านมากยิ่งขึ้น ให้กระทำเช่นนี้ เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืน

ไปอยู่กับพวกท่านเร็วขึ้น

20 บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตายอีก ผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาอันรันดรนั้น

21 ทรงกระทำให้พวกท่านสมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โดยทรงทำงานภายในพวกท่านให้เป็นที่ชอบในสายพระเนตรของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ เอเมน

22 และข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย ให้ทนต่อคำแห่งการเตือนสติ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งมาถึงพวกท่านในไม่กี่คำ

23 พวกท่านจงทราบว่ ทิโมธีน้องชายของเรา ได้รับเสรีภาพแล้ว ถ้าเขามาถึงโดยเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบพวกท่านพร้อมกับเขา

24 ขอฝากความคิดถึงมายังคนเหล่านั้นที่ปกครองเหนือพวกท่าน และวิสุทธิชนทั้งปวง พวกพี่น้องแห่งประเทศอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน

25 ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับพวกท่านทุกคนเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฮีบรูจากประเทศอิตาลี ส่งโดยทิโมธี]

(15) ลนต 7:12; อสย 57:19 (16) รม 12:13; 2 คร 9:12; ฟป 4:18

(17) อสย 62:6; อสค 3:17; กจ 20:28 (18) อฟ 6:19; กจ 23:1

(20) อสย 63:11; ศคย 9:11; ยน 10:11; รม 4:24; 5:1-2; ฮบ 10:29; 1 ปด 2:25; 5:4 (21) ฟป 2:13